

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Szombat

182. szám.

Pest, october 14. 1848.

Nem kell táblabíró politika.

Pest october 14.

Ma déli tájban a képviselők házában ülés volt. Kossuth Lajos beszédet tartott, melyből egész állásunk miben léte kiderült.

Bécs a körülményekhez képest csendes, s mint sejteni előre lehetett, a nép nem tudta egy fűst alatt elvégezni mind azt mit kellett volna.

Kezdik már a népet körül hálózni, úgy hogy a bécsi nép a folytonos triumphatio közt egyszerre azon veheti magát észre, hogy minden vissza jött az előbbi állapotra.

A reactio serget gyűjt, s békét és nyájasságot hazudik a népnek, csak hogy mozdulatai ne gátoltassanak, s erejét kényelmesen kifejthesse. Ha pedig egyszer erősnek érzendi magát, nem tekintve becsület szót, levetkezve minden szemérmét, rögtön megváltóstandja hangját.

Ez nyájas olvasó, nem pusztán hírlapírói phrasis.

Ott van a Jellachich féle példa.

Ott vannak a házában elszort összeesküvésí phoenomenonok.

Melly kevélyen viselték magokat azon emberek, midőn győzelmükben bizonyosoknak hitték magokat.

Ha azon perczeke a bécsi nép s a magyar tábor vezére használni tudta volna! A reactio meg volt rémülve, futot merre szeme világa látott, egy erőlyes előnyomulásra tömegben állott volna hozzánk az austriai némettség, s a katonaság egy része, mely a többinek is utána hozhatta volna hozzánk csatlakozását.

A pillanat el van szalasztva, uj bajok merülnek fel, s a legjobb esetben is hosszab harcznak nézhetünk elébe.

A reactio, miat műveiből látszik, a szabadság ellenében folytatni akarja a harczot.

Megmaradt még előbb követett terve mellett is, hogy tudni illik először Magyarországot hódítsák meg, s csak azután Bécszet. Azért kéméleteknek ők még most Bécszel.

Jellachich Auersperg vagy is inkább kinek a parancsnokságot átadta Schwarzenberg sergével Bécs alatt egyesült.

Az egyesült hadsereg alig ha nem sokkal előbb mint hiány lehet, ellenünk fog indítani.

Minden arra mutat, hogy nemzetünk sorsa az ország keleti részében fog eldönteni.

Bécsben diplomatainak, választmányoznak és deputatiokodnak. A hadseregek vezetői az ilyen állapotot szeretik legjobban, mert az alatt ők

gyűjtik az erőt, s ha győznek a protocollumokat a tűzbe vehetik.

Sergeink parancsot kaptak a határszöleken innen vonulni. Védő állapotba helyezték magunkat, s akkor biztosan mondhatjuk bár kinek is ellent állhatunk. Így kell tennünk, mert a bécsiektől még annyit sem nyerhettünk ki, hogy legalább Jellachich táborát a szabadság ellenségének mondják ki.

A bécsi octoberi nap, ránk nézve jó relaxatio volt. Az ügyeket ránk nézve tisztább s kényelmesebb kerékvágásban zökkentette. Erőnk sebesen szaporodik, s Kossuth mondása szerint száz bataillon kiállításai meg nem állunk.

De az egekért sietnünk kell, ne hogy baj érijen, s akkor sopankodjunk midőn már késő lesz; nehogy vesztésünk után azszal vigasztaljuk magunkat, hogy az ellenséget, ha el nem késünk, bizonyosan megverhettük volna!

Ne számítsunk senkire a világon, azonban ha jó közben valamely kedvező véletlen, azt fordítsuk hasznunkra.

Kormányunk erőlyes s jobbat annál összerakozteni teljes lehetlen.

Legnagyobb nyereséményünk az, hogy a kérdés e percében diplomatai világozásban van, senki azt jobbra balra nem csűrheti, nem csavarhatja. Ebben pedig végtelenül több fekszik, mint sokan ne tán gondolják.

Megakarnak hódítani mi pedig nem engedjük magunkat meghódítani.

Ez világos, s ha a kérdés illy tisztán van feltéve, igen könnyen felelhetjük, mellyek azon eszközök, mellyel megvédelmezhetjük magunkat, s ellenkezőleg könnyen heláthatják azt is, minő eszközökkel bírhatnak ellenünkben a tulsópártiak.

Saját eszközeinket mozgóvá kell tennünk. Az ellenfeleket pedig, mennyire tőlünk telik, ellen-súlyozhatjuk.

A kérdés világos felelete megadja nekünk azt, hogy minden előforduló körülményt megtudjunk magyarászni.

Pest october 14.

Az egész világ csak ujságot kér, ujságot akar hallani, a ki a vidékről vagy Bécsből jó rögtön körül fogatik, s meg nem menekszik még azt mint el nem mondja a mit tud, s a mit nem tud.

— A legfőbb ujság az mit előbb is mondtunk. Az osztrák reactionarius sereg egyesült a fegyverszünetet megtörő harambasával.

Ez elég, s magában olly fontos, hogy minden részletes ujság fecsegés csak haszontalanság mollette. Ehhez kell magunkat tartanunk.

Számra nézve ezen ellenség e percében bőven számlálva nem több huszonöt ezernél.

E seregben magyar egy sincs.

A németek az olaszokkal csehokkal és lengyelekkel századonként vannak össze állitva. Nem merik őket külön bataillonokként tartani, mert félnek az elpártolástól.

A német és olasz katona több becsületességgel bir mint sem nagy kedve volna a nép ügye ellen harczolni.

A katonaság tegnap előtt kihuzódott Bécsnek külvárosaiából, s pedig olly sebesen, hogy előbbi helyet temérdek hadi szereket hagyott.

— Hiteles tudósításaink vannak, hogy Jellachich hadseregének azon része, mellyet magától, a határon innen hátra hagyott a mieinktől, tetemesen megvertetett. Számos foglyunk lett. Batthyáni lórol lesvén karját eltörte.

— Temesvár az ottani várparancsnoktól osztrómállapotba tétetett. Az utcán hat embernél többnek egy csoportban lenni nem szabad.

Gyönyörű szabadsággal bízattunk minket elleneink.

Az igazi szabadság népgyűléseket szokott tartani.

— Arad városa lelkesen viseli magát. A város elhatározta magát, halomra engedni lövetetni inkább a virágzó várost, mint sem a várparancsnok schwarzgelb kivonatainak engedni.

A vidékbeli oláságban a legjobb szellem uralkodik. Az ujonczok kiállításai semmi akadályal nem találkozik.

— Petőfi Sándor honvéd kapitánynak van kinevezve.

— Tisztán osztrák-magyar háborúnak nézünk elébe. A fővezér aligha nem Görgei Arthur leend.

Parndorf alatti tábor.

October 10.

Bruck mellett állunk, a határtól egy órányira az ellenség Auszriában, s mi mint a fénybogarat fogni akaró gyermek búsulunk annak elvesztésén, mit biztosan markunkban tartani hittünk — a győzelemnek.

Kell, hogy jól számított contreminirozását a reactionnak, önkeblünk szülőtti is mozdítják előkülönbem nem lett volna illy csufos vége ezen ex-

peditionak, melyhez annyi remények voltak csatolva.

Győr alól irtam közelebbi levelemet önhez, és onnan 7-én indulánk el, s táborat azon este Ötveny alatt ütöttünk, hol az előtt két nappal a horvátok tanyáztak. Utukat is vandálikus kézzel fogható pleimutatók. Az ut mentében kivagdalt fák, a tűzhelyek körül szétszórt lúd tollak, üresen heverő méh kások, dicső maradványai a világhódító seregeknek, melynek egyetlen érdeme, hogy inkább gyorsabban elbirta hurcolni mintsem azt megtapinthatuk volna.

8-kán Óvárt szálltuk meg. Jellachich négy nappal előbb érkezett ide, s kiéhezett s kifáradt emberének, a remélt város s környék népe által bőven összehordott étesség igen jót esvén, elhatározá 14 napig itt maradt. Célja volt egyébiránt Bécsből sereget s muníciót a brucki vasuton, azon idő alatt kaphatni. 7-kén este nagyon rossz kedve volt, s azt vagy Latour felmagasztalásának vagy seregünk gyors mozgásának híre okozhatta, a calculált 14 napot mindenesetre mi devalváltuk négyre, s az indulási parancsot nem is késelt kiadni, s másnap reggel megindulva a brucki úton, utócsapata d. u. 3 órakor hagyá el a várost. Huszáraink 6 óra tájban érkeztek oda, és így alig 3 órával később. Mi, kik a fő colonne avant-garde-ját képezzük, szinte nem sokára beérkezünk, a kettes város, különösen Mosony, legnagyobb lelkesedéssel fogadott. Az ablakok ki valának világítva, a város népe közrefogva bentünket, s élte a város dalát s Kossuthot.

A megérkezettünkön öröm, a szabadulás érzetének könnye, mely aggok s gyöngö nök szemébe csillogott meghatottak bentünket. Figye el ön, soha sem tudom magamat oly boldognak, mint akkor, midőn érzem, hogy egyike vagyok azoknak, kiknek ezen élte s vagyona fölött pár órával előbb kétségbe esett nép nyugalmát, esendőségét s megszabadulását köszöni, s lett volna oja a pártjának bár tizszerannyi számú serege, készen rohantunk volna közé, s elvérzettünk volna örömet, ha kiomlott vérünk patakai békét árasztott volna a vidék becsületos népére.

Mert a nép Jellachichet mindenütt ellenszenvvel fogadá. Mint mondják Győrben, Mosonyban is elmentállításra lett volna kész az elébe küldött deputációk s illuminációk, a polgár mesternak s coterriájának voltak műveik. Egy nemzetőrüzt Mosonyban lelkesedve fogja meg kezem s ezen szavakkal üdvözölt: „Uram ez dísz öltönyt négy nap óta nem szabad volt viselnem, most ebben fogadom önöket s csak halál fogja rólam leszakasztani.“

Óvároni fogadottságunk nem volt oly meddő mint a Győri. Legjobb ellátás várakozott reánk, s csak tiszteink parancsa az egész éj az utcán fegyverben tölteni állat ellen, hogy vendégszeretetüket rajtunk magyárosan nem mutathaták meg.

Jellachich a Károly főherceg örökösének mint eddigi földesurnak kasziélyában volt szállva, granitsárjai beszállásozva, mezilábos népe pedig a város alá táborba voltak szállítva. Ellátásuk a megyének naponként 40 ezer frba került. Legjobb fegyver uralkodott egész seregében s rablási kísérletért három serezsánt agyonlövetett. Kivonulása a leggyorsabban történt, s elkínzott nép a

határig (4 mérföld) meg sem engedi seholy állni. Kik nem bírtak menni, vagy leitták magokat, hátra hagyá. Így fogtuk be itt Parndorfon száz és egynehány horvátot, kik mint a legnyomorultabbul néznek ki.

Ekként vonult az egész rabló tábor honunkból, a nélkül, hogy velük csatát vívhattunk volna. Legközelebb Óvárnál állottunk hozzájuk, s itt a kecskeméti lovas vorpostok 5 horvátal kerültek össze, kik — mint beszélték — a város felgyújtása végett hagytak hátra. Egy kecskeméti ifjú önkéntes Sós László áldozatul esett, első lövése maustott rogyott össze, de a gaznép meglakolt, mert mind az öt összekonczoltatott.

Egész seregünk, még korán sincs itt úsaponositva. Legnagyobb része Moga fővezérel együtt hátra van. A Miklós és Württemberg huszárokat, egy zászlóalj honvédet, barsodi nemzetőröket, s a mi kis zászlóaljunkat, a tűzereket Franka vezérli. Ő mellette Piller és Horváth őrnagyok. Most parancsot várunk Pestről, benyomuljunk-e Auszriába, vagy pedig csak cordont vonjunk a Lajta mentében, támogatva a vidék nemzetőrségétől. Jellachich notalán bejárása ellen.

Ebből láthatja ön, hogy feladatunk szinte bevégeztnék lekinthető. Ha Austria maga nem kívánja, hadseregünk valószínűleg nem lépdi át a határokat, s akkor csapatoatul hazafelé indulunk.

Sajnálunk kimondhatatlanul, hogy nyílt csatára nem került a dolog. Mi a nélkül lehetett volna bátorságunk kimutatására megtettük. Mi képeztük az avant-garde-ot. Rendes katonák gyanánt végeztük a szolgálatot. Nappali fáradságos gyaloglás után, az éji őrség nyugalomra időt nem enged. Midőn tegnap Parndorf alá érkezünk, egy csapat lovasságot láttunk a felénk nézőoldalon felállítva. Egy futár jött hozzánk s jelenté, hogy azok dragonyosok és granicsarok. Rögtön csatarendbe állottunk s Burian kapitány vezérlete alatt (mert a mieink ebédelni marad a másik faluba,) indultunk azoknak ellenébe, ekkor jött újabb futár, ki felvidágosított, hogy azon lovasok saját huszáraink. Mult éjjel a legveszedelmesebb vorpostokat mi viseltük, pedig tisztjeink hanyagsága miatt csupán józan eszűkre vagyunk hagyatva, s gyakorlásunk teljesen elmulasztott.

A huszárok dícsőben viselik magukat. Tegnapi heten közülök, hetven horvátot fogott el. Óvárnál egynek kis lábujját osziszomája szálával együtt levágták. „Csak azt sajnálom, hogy új osziszomát fódadni kell“ mondá a derék vitéz és fájdalomt szöbe sem vette.

Betegünk az ideig egy ajnos. Zászlóaljunk a még ifju vérű Petőfi, versent gyalogul velünk. A lelkes Nagy testvérek Pestről, négyen együtt állnak sorainkba. S mindnyájan egy lelkesedéstől vezéreltetve azzal vigasztaladjuk magunkat, hogy magunkat hazánkért áldozatul adni nem állott hatalmunkban.

A közöttünk lévő horvát katonák Jellachich ellen a legnagyobb ellenszenvvel viseltetnek. Bár öltöztük s nyelvtük, teljesen egy típusú kázadó rokonaikéval.

A legújabb bécsi hírek örömmel töltének el. Magyarországnak győzni kell az armány cselein. S a jövődönk ezen kedves reménye lelkesít addig is, míg a szép valót elérhetének.

Mosonyról az egész földrajzunk találkoznak, kik Latour elfoglalt frontjainak néhány igen érdekes darabot vittek Pestre, melyekben — mint mondák — egy igen szép és tált martiusi névről is furcsa dolgok foglaltatnak.

Önök azóta bizonyosan tudják, mit mi csak sejtünk, abban alkalmasint egyet értendünk, hogy bár ki legyen is az áruló, az igazságos lakolást elengedni senkinek nem szabad. Hadd teremjenek Pest lámpáin is a Bécsiekéhez hason gyümölcsöket. —

Papirom kifogyot, s ezzel rendetlen szavaimnak sorai is, a fikának szájában nem illik csúf szó, s ezért megenged ön falusias beszédeimért.

Isten önnel.

Cserző Benke.

Furosan vagyunk. A közönség mit sem tud arról mi történik, mit sem arról, mi fog történni.

Ha a német feiragaszgyártók néha néha nem táplálnék izetlen étkökkel az újgöcses publicumot, éhon kellene veszni.

Mit várunk? a haros kimenetelét? melyik harcznak? annak mely az alsó Dunán kifáraszt minden fűgelmet? vagy annak, mely Bécs fele alatt vívadjik? vagy annak, mely a szabadság és önkény közt folyamataiban van?

Mi előre tudjuk a haros kimenetelét. A szabadság győzni fog, és a magyarnak győznie kell. És ha most, midőn Bellona még dühög, megtesszük azt, mit a győzelem után ugy is tenni fogunk, mit tennünk okvetetlenül kell: a táborat mondhatatlanul erősítettük.

És mi az, mit a győzelem után tennünk kell, s mi ha most megtesszük, mondhatatlanul telkesített táborunkat?

Nem egyéb, urak mint ünnepléses kimondása annak, hogy Magyarország kárpátoktól Adriáig egy oszthatlan független önálló, teljesen szabad, Isten után, maga ura sorsának.

A többi királyság-e vagy elnökség, monarchia vagy republika, igen mellékes dolog. Azon könnyű lesz tulesnünk.

Csak az Istenre kérlek, ne nézzetek a bécsi országgyűlésre, ne várjátok mit fog az határozni, ne függesszéték fel Magyarország sorsát a bécsi lovagló oskola vagy lovásza határozataitól. Ez gyalázat volna, melyet a Duna víz se bírna lemosni.

Mi győzni fogunk az bizonyos, de seregünk lelkesedése, mely minden méltatlanság mellett sem ismer határokat, végtelenség növekedni fog, ha megtudja, hogy csatágyan szabad Magyarországért harczal.

Én ismerem táborunk lelkiéletét. A mi benne bátor, lelkes és elszánt az magyar is, és gyökös-tül republikánus, a többi szinte republikánus, csak hogy felénkobb és csak azt várja, hogy fölelem, hogy veszély nélkül kimondhassa érzelmeit.

És ha akarjátok tudni a kaszás, a vilás, a fajazás népek gondolaliját, arról is fejőve jót állak, hogy mindenét kész feláldozni, csak tudnia kell, hogy a magyarnak csupán köze tábor-

Sárd, sept. 24. 1848.

bé Béccsel, semmi köze az isten átkát magára vonta császári sással.

És ti, kik kezélen össze folytok Magyarország élet szőlő, erei s idegei ne tévővászatok, ne késsetek, ne vesszjítsetek egy pórnemű, hanem összehíva mielőbb a képviselőket, mondassatok ki általok Magyarország egységét, függetlenségét, önállóságát és teljes szabadságát.

Zavart csinálni, hogy benne halászassunk, nem férne meg a magyar lojalitásával. Bár gyöngyeket halásznátok ki, nekünk nem kellenének, de midőn a zavar meg van, midőn a zavart testünkre csinálták, nem használni föl azt Magyarország üdvére, hallatlan kábaság, megbocsáthatlan mulasztás volna.

A bécsi országgyűlés azt teheti, mit épen semmi tud, de a magyarnak önértetén haldios seb ejtetik, ha sorsát a német sógorok határozatal nyomán intézni akarják, ily határozatok nyomán, melyekről a legkíméletesebben szólva azt kell mondassunk, hogy nem függetlenek ily befolyásoktól, melyek Magyarország szerencsáját épen nem óhajtják.

A nagy Magyarország, mely csakhamar egy laddobantással győztes hadsereget toborozott, nincs kívátva, hogy más minden tekintetben alábvaló hajó által vonassa magát. Bármit határozon a bécsi lovárda, a pesti redoutnak, úgy illik fellépnie, hogy redoutable tekintélyt szerezzen magának bel- és külföldön.

Nincsenek együtt a tagok? Nem mesterség őket összegyűjteni. Miután az ellenség kitakarodott, miután híre jár, hogy a bécsi gyűlés elenzi seregeink elenyomulását; kardunkat ez ideig pihentetni kénytelenülén, ágyuinknak hallgatni kellvén, szóljon tollunk, szóljon törvényhozásunk. Hadd éledjen fel az országban a hit, hogy Magyarország csakugyan lesz, pedig e napok óta lesz, s hadd nyerjen a külföld kedvet, magyar barátról a szégyen érzete nélkül szólani.

A perox kedvezőbb nem lehet. Ha elszalasztjátok, a nemzet sorvadása lelketeken lesz. De nem! a nemzet meg fog tagadni titeket és ily kezekbe teendő sereát, melyek jobban értették a magyar ember kézzszorítását mint a tiétek.

Hígyték el, hogy a legjobb erők magányba vonultak Martinsban, mikor látták, hogy más módon ugyan, de még is csak fejlődés tehene lesz, hazájuk kétfeju sernak. Ezek alig várják, hogy Magyarország önállósága, teljes függetlensége ki legyen mondva: és minden, a mijök van, a hazámondjátok ki, hogy minden viszony Magyarország és a Salmothringi dynastia közt vérbe, a honfiak vérébe, az elhamvadtt falvak füstjébe, az elpusztított határok rideg éjjébe fult, és Magyarországot újra teremtetétek.

Barsi József.

Kedves Baloghom!

Ma egy hete értem Sárdra, és negyed napra rá a herédát seagnek egyik 16,000 emberből álló csapatja szinte ide érkezett, és 24-kén délután másnap délig itt tanyázott, — erőszakosan megérte a harmadnappal előbb irt parancsában 16,800 portio kenyert, ugyanannyi itoze bort, 8400 font húst, 330 portio szénát és zabot, 45 öl fát, 150 kocsját. — De bár ez elég lett volna!!! — nem elégedtek meg szabados járandóságokkal a veres saphások, — kik a líkai és otchanyi ezredből 10,000-on vagynak, hanem a falu csordájából 70 darabot, a sertés seregből circa 200-at, a mi juhainkból 150-et lelővöldöztek, azon kívül az erdőben levő in circa 100 öl száraz fánkat elögettek, — szőlőket leszedték, és a kerekét felpörköltek a krompli földnek felét kiszedték, a kukoricákat szinten megfőlték e felett még több házakat magis raboltak. — Főparancsnokjuk Hartlieb Feldmaraschal-Lieutenant, két Brigadiros: Krieger és Ditrich van vele, — Tisztjök kevés, kik nem képesek a veres saphások közt a rendet feltartani, — a regularis 6000 ember semmi excessust se tett, sőt azok őrizték pajtáinkat és aklainkat, még Szövetsre is küldtem egy 50 főből álló piquetet, kik az éjjen ált strázsálták pusztánkat, persze ezeket mind fizetni kellett, a főtisztek azonban ily assistentiákat készséggel adnak.

Ily keserves állapotban magam voltam Sárdon, édes atyám s anyám Kaposban mentek Lakkal együtt, Latzi ebédre átjött, de estve haza ment őrizni Szörnyét, és az oda hajtott minden marháinhat, — három csatát inkább kijálok mint még egy ilyen tábor ellátását, — a mi kárunk 2400 pengőt meghalad, a polgároké szinte ennyire mehet, — de hát ha visszaverik őket, (a mit az isten adjon) mit fogunk akkor ezen rabló csoporttól szenvedni, — bizony bizony nincs nagyobb isten ostora, mint egy indisciplinált sereg.

Ma az öreglaki posta nem érkezett meg, azért kénytelen vagyok ezen levelet a szigeti postára küldeni, talán per Pécs, Mohács, Tolna stb. elfog Pestre jutni. —

Azt is hallottuk ma, hogy Jellachich 12 ezer emberével per Marczali, öreg Lak, Szemes Siótok ebbe ért, de ott a hidat leszedve találván, Kilitinél tábort ütött, és Hartlieb seregét, ki per Toponár, Szil, Ireg, Hidvég szándékozott menni bevarja, és aztán 36,000 emberrel a csatát megpróbálja, a Hardek vasasok, és János dragonyosok vele egyesültek. — Isten áldja meg.

Palid.

Király nevében?

Pest oct. 12. 1848.

Kossuth hirlapjának tegnapi, az az 88-ik számában olvasak egy, a magyar nemzeti képviselő ház határozata következtében, honnak váparancsnokaihoz szóftó, a honvédi választmánytól, elnöke Kossuth Lajos polgár aláírásával ellátott, folyó hó 8-án kibocsátott rendeletet; — ezen szentesítéssel:

„király és haza nevében.“

Mi a missétek nevet illeti, ez előtt tórtet főt hajtok, mert ő mindenben, és mindenem az övé.

De az első név ellen unnespélyest és a leg-határozottabban protestállok.

Ugyan meddig fogunk még hadarászni ezzel a zsarnok névvel e szabad országunkon?

Ugyan meddig akartok még ti, képviselők, ingadozni mind a náuszalók?

Meddig fogjátok még a haza szent nevével nem csak egy rangba tenni gyilkolója nevet hanem azt elejébe is helyezni?

Meddig szándékozok még hozni határozatokat, és pedig honszabadítandókat, azon név alatt, mellyel rabságunk pusztításunk, halálítéletünk levelei hitelesítvék?

Meddig kerestek magatoknak és határozatoknak tekintélyt és áldást azon névben, mellyben a nép millióinak utálatá és átka összpontosul?

Ezen király neve alatt folyt és foly fajtánk vére; ezen király neve alatt pusztultattak el falvaink; ezen király neve alatt lettek földönfutók-ká testvér s alládink ezerei, ezen király neve alatt határozatott el fajtánk kiirtása a kamarilla és reactio tanácsában — és ti azt a nevet határozataitok szentesítéséül használni nem iszonyodtok?

Nem tudjátok, hogy ha ezen plátkozott nevet odairjátok az úgy látszik, mint ha írótollatokat a királyontotta magyar vér folyójába mártottátok volna? És ti ezen fajtánk véréül átázott nevet a magyarvér javát tárgyazó határozatokba fűzitek?

És ezt teszitek még october 8. táján? és october 8-án?

Szégyen gyalázat.

Még folyvást tejszik nektek nyargalódnai a féltékenység, gyanakság féltés és alhatározatlanság megfogóparipán? most is midőn fajtánk győzedelmekedik a király és kutyái és bakói ellen?

Ugy ti kételkedtek a nemzet erejében, s dicőbb jobb jövődjében! In quibus tük kételkedtek és ingadozók vagytok, ki fogja-e népet batorítani és vigasztalni?

Mikép gondolhatjátok, ti félték, sőt véc, hogy egy kicsapott, népek átkaival adhatott a másolag földönfutóvá lett király neve több mint a ti nevetek, kik az összes népet képviselitek, kiknek millió kar kész engedelmeskedni mihelyest felszólítottátok!

Mit haboztok? tük vagytok az első a nép után: a nép előtt pedig senki nincs. Ha félték szivetek talán azt sugalja; hogy vagy köztetek és a nemzet közt, vagy éppen a nemzet fölött is uralg valaki: akkor tanácsosabb lossen főrfaknak engednetek a helyt, mellyre titeket a nép bizodalma emelt.

Ti pedig honvédi választmánytól tagjai emlékeztetek meg, miként a nemzet éppen azért tető kezeltetke a haza összes ügyét, hogy ezt az őt zsarollató, gyilkoltató és pusztítottó király ellen megvédjétek és megvédve mind jelenjét mind jövőjét egyiránt biztosítsátok.

Azolt napokban egyik cikkükben Somsich Pál eilenében egy megrovó cikket közöltünk.

Az érdeklőtnek ismerősei némi igazolásul, hogy L. i. Somsich nem érez úgy mint azon cikkben érintve volt, e következő magány levelet küldték be hozzánk válasza végező.

